



Служба „Преса и  
информация“

Съд на Европейския съюз  
**ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 162/19**  
Люксембург, 19 декември 2019 г.

Решение по дело C-390/18  
Airbnb Ireland

**Франция не може да изисква от Airbnb да притежава професионална карта на агент на недвижими имоти, тъй като не е уведомила Комисията за това изискване в съответствие с Директивата за електронната търговия**

С решение от 19 декември 2019 г., Airbnb Ireland (C-390/18), големият състав на Съда приема, от една страна, че посредническа услуга, която има за предмет свързване чрез електронна платформа и срещу възнаграждение на потенциални наематели с професионални или непрофесионални наемодатели, предлагащи услуги по краткосрочно настаняване под наем, и която се предоставя заедно с други съпътстващи я услуги, трябва да се квалифицира като „услуга на информационното общество“ по Директива 2000/31 за електронната търговия<sup>1</sup>. От друга страна, Съдът приема, че в хода на наказателно производство с искане за конституиране на граждански ищец частноправен субект може да възрази срещу прилагането спрямо него на мерки на държава членка, които го ограничават да предоставя свободно такава услуга от друга държава членка, когато за мерките не е направено уведомление в съответствие с член 3, параграф 4, буква б), второ тире от същата директива.

Спорът в главното производство се отнася до образувано във Франция наказателно производство по оплакване с искане за конституиране на граждански ищец, подадено от Association pour un hébergement et un tourisme professionnels (Асоциация за настаняване и професионален туризъм, АНТОР) срещу Airbnb Ireland. Ирландското дружество Airbnb Ireland оперира електронна платформа, която позволява по-специално във Франция срещу заплащане на комисиона професионални наемодатели и частни лица, които предлагат услуги по краткосрочно настаняване под наем, да бъдат свързани с лица, които търсят такъв начин на настаняване. Освен това Airbnb Ireland предлага на наемодателите и съпътстващи услуги, като например образец за изготвяне на съдържанието на офертите, застраховка „Гражданска отговорност“, инструмент за определяне на наемната цена и свързаните с дейността му платежни услуги.

Асоциацията АНТОР, подала оплакване срещу Airbnb Ireland, твърди, че посредством приложението на платформата си това дружество не само свързва страни, а и че упражнява дейност на агент на недвижими имоти, без да притежава изискваната за целта професионална карта, поради което нарушава т.нар. „Закон Hoguet“, приложим във Франция за лица, които по занятие осъществяват дейност с недвижими имоти. От своя страна Airbnb Ireland твърди, че посочената правна уредба при всички случаи противоречи на Директива 2000/31.

По въпроса за квалификацията на услугата, която Airbnb Ireland предоставя, Съдът припомня, като се позовава на решение Asociación Profesional Elite Taxi<sup>2</sup>, че ако дадена посредническа услуга отговаря на условията по член 1, параграф 1, буква б) от Директива

<sup>1</sup> Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257).

<sup>2</sup> Решение от 20 декември 2017 г., Asociación Profesional Elite Taxi (C-434/15); вж. също [прессъобщение 136/17](#).

2015/1535<sup>3</sup>, към който препраща член 2, буква а) от Директива 2000/31, тя принципно представлява „услуга на информационното общество“, различна от свързаната с нея последваща услуга. Това обаче не е така, ако се окаже, че посредническата услуга е неразделна част от една обща услуга, чийто главен компонент е услуга с различна правна квалификация.

В случая Съдът приема, че посредническа услуга като предоставяната от Airbnb Ireland отговаря на споменатите условия, като естеството на връзките между посредническата услуга и услугата по настаняване не дава основание за отхвърляне както на квалификацията „услуга на информационното общество“ за посредническата услуга, така и следователно на приложимостта спрямо нея на Директива 2000/31.

За да подчертае, че такава посредническа услуга е отделима от свързаната с нея услуга по настаняване, Съдът отбелязва, на първо място, че с нея не се цели само настаняване, а че по същество представлява предоставяне на инструмент за представяне и за търсене на отдавани под наем помещения, който улеснява сключването в бъдеще на договори за наем. Поради това за такъв вид услуга не може да се приеме, че само съпътства общата услуга по настаняване. На второ място, Съдът подчертава, че посредническа услуга като тази, предоставяна от Airbnb Ireland, съвсем не е абсолютно необходима за предоставянето на услуги по настаняване, тъй като наемателите и наемодателите разполагат за целта с много други, съществуващи понякога от доста време способи. На трето и последно място Съдът отбелязва, че от съдържащите се в преписката по делото материали не се установява Airbnb да определя по какъвто и да било начин размера или максималния размер на исканите от използващите платформата му наемодатели наемни цени.

Съдът уточнява също и че така направената констатация не би могла да се постави под въпрос предвид другите предлагани от Airbnb Ireland услуги, тъй като те са само съпътстващи предоставяната от това дружество посредническа услуга. Освен това Съдът посочва, че за разлика от посредническите услуги, които се разглеждат в решение *Asociación Profesional Elite Taxi et Uber France*<sup>4</sup>, нито посредническата услуга, нито другите съпътстващи я услуги на Airbnb Ireland позволяват да се установи решаващо влияние на това дружество върху свързаните с дейността му услуги по настаняване що се отнася както до определянето на исканите наемни цени, така и до подбора на наемодателите или на предлаганите за отдаване под наем на платформата му помещения.

Съдът разглежда също и въпроса дали в спора по главното производство Airbnb Ireland може да възрази срещу прилагането спрямо него на правна уредба като Закона Hogue, с който се ограничава свободното предоставяне на услуги на информационното общество от оператор от друга държава членка с мотива, че Франция не е уведомила за този закон в съответствие с член 3, параграф 4, буква б), второ тире от Директива 2000/31. В това отношение Съдът отбелязва, че фактът, че посоченият закон предхожда влизането в сила на Директива 2000/31, не може да има за последица освобождаване на Франция от задължението ѝ за уведомяване. По-нататък, като се основава на съображенията в решение *CIA Security International*<sup>5</sup>, Съдът приема, че това задължение представлява съществено процесуално изискване и че следва да му се признае директен ефект. С оглед на това Съдът стига до заключението, че частноправен субект може да се позове на неспазването от държава членка на задължението за уведомяване на такава мярка в хода не само на насочено срещу него наказателно производство, но и в хода на производство по разглеждане на искане за обезщетение, предявено от друг, конституиран като граждански ищец частноправен субект.

<sup>3</sup> Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 година установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество (ОВ L 241, 2015 г., стр. 1).

<sup>4</sup> Решение от 10 април 2018 г., *Uber France* (C-320/16); вж. също [прессъобщение 39/18](#).

<sup>5</sup> Решение от 30 април 1996 г., *CIA Security International* (C-194/94).

---

**ЗАБЕЛЕЖКА:** Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

---

*Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда*

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106